

ЪРЕШЕНИЕ № 53

гр. Перник, 19.04,2010 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и втори март две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 30 по описа за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ф.З.П. ***, против Решение № ***** от 21.12.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ-Перник , с което е отхвърлена жалбата ѝ против Разпореждане № ***** от 10.09.2009г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване . С последното, на основание чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО е отказано зачитането на допълнителен осигурителен стаж, с правно основание чл. 76, ал. 1, т. "е" от Правилника за прилагане на Закона за пенсиите /ППЗП/- отм.

В жалбата се твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно поради противоречието му с материалния закон и необоснованост. Развиват се съображения, че неправилно, за времето от 01.01.1962 до месец март 1969 г. не е зачетен трудов стаж, на основание чл. 76, ал. 1, б. "е" от ППЗП /отм./ като член на домакинството на член- кооператора Кръстана Атанасова, майка на жал бо подател ката. Твърди се, че през посочения период оспорващата е била учаща се, в редовна форма на обучение и лично е полагала труд при обработката на тютюн. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от упълномощен процесуален представител, като се моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане. Не се прави искане за присъждане на разноски.

Ответникът - ръководител на ТП на НОИ- Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателката Ф.З.П. е отпусната и същата получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ЛПОС/ по чл. 68 КСО, пожизнено.

Със Заявление, вх. № МП-4002 от 24.02.2009г. на ТП на НОИ гр.Перник оспорващата П. е поискала на основание чл.9§ ал.1 т.1 от КСО да и бъде изменена ЛПОС, като се зачете допълнителен осигурителен стаж за времето след

навършване на 16 годишна възраст ,от 1962-1970г. като член на домакинството на член кооператора К. А., нейна майка. Приложила е, удостоверение за родствени връзки № 840000332/06.11.2008г., удостоверение № 330/05.05.1980г. от АПК „Яне Сандански"гр.Кресна на името на К. А. А., копие от акт за граждански брак , Свидетелство за зрелост № 1288 от 14.09.1964г., диплом № 1313/15.02.1969г. за завършено средно медицинско училище и диплом № 088949/01.10.1979г. за завършено висше образование. Видно от Удостоверение за родствени връзки, жалбоподателката е дъщеря на К. А. А.. Видно от удостоверение за граждански брак, жалбоподателката е сключила граждански брак с И. Б. П. на 02.04.1978 г. От представеното Удостоверение № 330/05.05.1980г., издадено от АПК „Яне Сандански"град Кресна се установява, че майката на жалбоподателката - Кръстана Александрова Атанасова е приета за член на ТКЗС, с протокол № 1 от 1951г. и след 01.01.1957 г. същата е изработила дни в ТКЗС /за периода 1957-1974 г. включително/ и е направила пенсионни вноски от личния си годишен доход. С административната преписка са приложени и справки за отпуснатите ЛПОС и добавка към нея на майката на жалбоподателката П..

С разпореждане № *****/10.09.2009г., длъжностното лице "Пенсионно осигуряване" при РУСО-Перник, на основание чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО отказва да измени личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката.

Излага мотиви, че не може да й бъде зачетен допълнителен трудов стаж на основание чл. 76, ал. 1, б, "е" от ППЗП/отм./ за периода от 1962 г. до 1970 г., тъй като от представените документи е видно, че жалбоподателката П. е завършила средното си образование през 1964г.,поради което за времето 1962,1963 и 1964г. е била със статут учаща и не е участвала редовно с труда си в производствената дейност на ТКЗС, а е била в помощ на член- кооператора. За периода след 1964г. на жалбоподателката, при определяне на личната и пенсия за осигурителен стаж и възраст като осигурена и е зачетен осигурителен стаж на друго основание.В тримесечния срок по чл. 117, ал. 2 от КСО разпореждането е обжалвано през ръководителя на ТП на НОИ Перник ,като се излагат доводи, че за претендирания период следва всички надпланови трудовни над минималните 100 дни, отразени в партидата на майка й ,като член кооператор в ТКЗС да се зачетат на жалбоподателката като осигурителен стаж, тъй като същата през летния сезон е взела пряко участие в производствения цикъл по отглеждане на тютюн. Сезираният с жалбата административен орган при условията на чл. 117, ал. 3 от КСО, се произнася по жалбата, като я отхвърля с Решение № *****/23.12.2009г, предмет на оспорване в настоящото производство. Изложени са съображения, че от представените документи пенсионният орган правилно е констатирал, че не са налице предпоставките за зачитане на допълнителен осигурителен стаж на жалбоподателката, тъй като полагания от нея труд за периода 1962-1964г.е имал временен характер и за времето от 1957г.до 1974г. липсват доказателства за направени пенсионни вноски в по- голям размер.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От събраните по делото доказателства не се установява наличие на предпоставките по чл. 76, б. "е" от ППЗП /отм./. Цитираната разпорежба приравнява на трудов стаж времето след 1 януари 1957 г., през което лицата са работили в ТКЗС като член кооператори или като членове на домакинството на член-кооператор, за което време са задължително осигурявани за пенсия по Закон за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори (ЗПЗСК)/отм./. Безспорно е, че майката на жалбоподателката е била член кооператор в ТКЗС и към момента е пенсионер ,като и е отпусната ЛПОС, считано от 22.04.1980г. Твърдението на жалбоподателката Ф.П. в подаденото от нея заявление и последващите жалби, че като член на домакинството на член-кооператор, след навършване на 16 години през 1962г., през периода на своето обучение като редовна ученичка в средно политехническо училище „Кирил и Методий „ гр. Благоевград до дипломирането си през 1964г., е работила редовно в ТКЗС" гр. Кресна"при обработката на тютюн, не се подкрепя от приетите доказателства по делото. В удостоверение № 330 от 05.05.1980г. на АПК"Яне Сандански" град Кресна ,окръг Благоевградски , издадено да послужи за пенсиониране, са отразени само изработените от нейната майка К. А. А.. трудовни в ТКЗС през периода 1957г. -1974 г. При липса на доказателства, че Ф.П. е редовно е полагала труд в ТКЗС и има изработени трудовни, както и доказателства за внесена лична вноска за времето от 1962г.-1969 г. за фонд "Пенсиониране на земеделските стопани-кооператори" не може да ѝ бъде признат трудов стаж на основание по чл. 76, б. "е" от ППЗП (отм.). Твърденията на оспорващата,че след завършване на средното си образование е продължила да работи редовно в ТКЗС гр.Кресна" до 1969г. също са неоснователни и влизат в противоречие със заявлението ѝ за отпускане на пенсия и приложеното удостоверение УПЗО № 398 от 07.04.1999г. , съгласно което от 13.01.1965г.до 17.03.1969г.жалбоподателката е работила като учител.

Изложеното по - горе налага убеждение за неоснователност и недоказаност на направеното оспорване от жалбоподателя. Стигайки до същия окончателен правен извод ръководителят на ТП на НОИ е постановил решение , с което правилно е приложил материалния закон. Оспореното с жалбата решение и потвърденото с него разпореждане, с които е отказано зачитане на осигурителен стаж за периода 1962 - 1969г. в ТКЗС, гр.Кресна, са издадени от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и спазване на процесуалните правила за издаването им, като са съобразени с целта на закона. Същите следва да бъдат оставени в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и съобразявайки изричната претенция на процесуалния представител на ответника и разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ, гр. Перник , сумата от 150 /сто и петдесет/ лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл.172 ал.2, предл.2-ро от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Ф.З.П. ***, против решение № ***** от 21.12.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ-Перник, с което е отхвърлена жалбата й против Разпореждане № ***** от 10.09.2009г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване на ръководителя на ТП на НОИ - Перник.,

Осъжда Ф.З.П. *** , ЕГН *****, да заплати на ТП на НОИ, гр. Перник сумата от 150 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Препис от същото да се изпрати на страните.

Съдия: /п/